

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. Š.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. R. S., advokátkou v K., proti žalovaným **1/ P. J.**, bývajúcemu v K., **2/ E. J.**, bývajúcej v K., obaja zastúpení JUDr. E. V., advokátkou v K., **o vypratanie nehnuteľnosti a o vzájomnom návrhu žalovaných**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13 C 223/2010, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. novembra 2011 sp. zn. 6 Co 138/2011, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom z 25. marca 2011 č.k. 13C 223/2010-197 uložil žalovaným povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. pre kat. úz. K. ako polyfunkčný objekt súp. č. X. na parc. č. X., ako parc. č. X. o výmere X. m<sup>2</sup> – zastavané plochy a nádvoria a parc. č. X. o výmere X. m<sup>2</sup> – záhrady a tieto odovzdať žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzájomný návrh žalovaných vylúčil na samostatné konanie a žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 438,08 Eur do troch dní k rukám právnej zástupkyne. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca je vlastníkom predmetných nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy, žalovaní neboli oprávnenými držiteľmi predmetných nehnuteľností a neboli ani dobromyseľní v tom, že im tieto patria. Užívateľmi týchto nehnuteľností sa stali len titulom rodinných vzťahov, a to bezodplatne. Oprávnenie užívať nehnuteľnosti im zaniklo najneskôr vo februári 2010, kedy ich právna zástupkyňa žalobcu vyzvala na uvoľnenie nehnuteľností, resp. na ich odkúpenie. Keďže dobrovoľne nehnuteľnosti nevypratali, žalobca sa oprávnené

domáhal ich vypratania, preto súd jeho návrhu vyhovel. Vzájomný návrh žalovaných, ktorým sa domáhali náhrady ich nákladov investovaných do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu pokladal za neúplný, preto ho vylúčil na samostatné konanie. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., úspechom žalobcu v konaní a vznikom mu trov na súdnom poplatku a právnom zastúpení.

Na odvolanie žalovaných Krajský súd v Nitre rozsudkom z 22. novembra 2011 sp. zn. 6 Co 138/2011 rozsudok súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil, keď dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil po právnej stránke a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi prvostupňového súdu, poukazujúc na ne ako na vecne správne (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolanie v časti týkajúcej sa výroku, ktorým bol vzájomný návrh žalovaných vylúčený na samostatné konanie, ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania. Žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 64,41 Eur do troch dní, s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p., úspechu v konaní a vzniku trov na právnom zastúpení.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní, navrhli ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že skutkový stav nebol v konaní dostatočne zistený, pretože neboli vypočutí svedkovia, ktorých navrhli a ktorí by pravdivosť ich tvrdení dosvedčili. Takýto postup má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zakladá vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Vo svojom dovolaní zopakovali skutočnosti uvádzané v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a tiež v ich písomnom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaných uviedol, že rozhodnutia oboch súdov sú správne, žalovaní nové skutočnosti neuvádzajú a tvrdenie o neúplnom zistení skutkového stavu nešpecifikujú. Ich tvrdenia o oprávnenej držbe a dobromyseľnosti sú účelové, s úmyslom ukrátiť žalobcu na jeho vlastníckych právach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241

ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu. Keďže konanie o každom mimoriadnom opravnom prostriedku má vždy znak výnimočnosti, rámec možného prieskumu obmedzuje zákon len na taxatívne ustanovené dôvody prípustnosti konania o mimoriadnom opravnom prostriedku.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť dovolania žalobcu v danom prípade nemožno vyvodiť z vyššie uvedených ustanovení, lebo napadnutý rozsudok nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na to by dovolanie žalovaných mohlo byť procesne prípustné, len ak by napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom závažnou procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí

odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Žalovaní dovolanie odôvodnili odkazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (t.j., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), ako aj (vychádzajúc z obsahu dovolania - § 41 ods. 2 O.s.p.) nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnúť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Z hľadiska dovolateľmi tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné. Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Obdobne tieto závery platia i pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny

predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd ale právnym posúdením veci neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001, sp. zn. 2 Cdo 50/2002). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (por. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pretože (ani prípadným) nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (porovnaj napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005, sp. zn. 4 Cdo 165/2003). I keby podľa názoru dovolateľov (vychádzajúc z obsahu dovolania – por. ustanovenie § 41 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený) išlo o nesprávne právne posúdenie veci (dovolací súd z tohto aspektu vec neposudzoval), táto skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil správny právny predpis a či ho správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalovaných nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trov súvisiace s odmenou jeho zástupkyne za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval za potrebné

na účelné bránenie práva, lebo neobsahovali žiadne nové právne významné okolnosti (§ 142 ods. 1 v spojení § 243b ods. 5 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 28. novembra 2012**

**JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková